

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN**Uppdatering av de uppgifter som används för att beräkna de standardbelopp och viten som kommissionen föreslår domstolen inom ramen för överträdelseförfaranden**

(2014/C 338/02)

I. INLEDNING

I kommissionens meddelande från 2005 om tillämpning av artikel 228 i EG-fördraget ⁽¹⁾ (numera artikel 260.1 och 260.2 i EUF-fördraget) fastställdes den grund på vilken kommissionen beräknar de ekonomiska sanktioner (antingen standardbelopp eller viten) som kommissionen föreslår att domstolen ska tillämpa när kommissionen väcker talan vid domstolen enligt artikel 260 i EUF-fördraget vid ett överträdelseförfarande mot en medlemsstat.

I ett nytt meddelande från 2010 ⁽²⁾ om uppdatering av de uppgifter som används för denna beräkning slog kommissionen fast att dessa makroekonomiska uppgifter ska justeras varje år, för att ta hänsyn till inflationen och BNP-förändringar.

Den årliga uppdateringen i detta meddelande har gjorts med hänsyn till hur inflationen och BNP har utvecklats i varje enskild medlemsstat ⁽³⁾. Den inflationsnivå och BNP-statistik som ska användas är de som fastställs två år före uppdateringen ("n-2"-regeln), eftersom två år är den minimiperiod som krävs för insamling av relativt stabila makroekonomiska uppgifter. Detta meddelande grundas således på ekonomiska uppgifter för nominell BNP och BNP-deflatorn för 2012 ⁽⁴⁾ samt på den nuvarande viktningen av medlemsstaternas rösträtt i rådet.

Kommissionen bemyndigade sin ordförande att i samförstånd med kommissionären med ansvar för ekonomiska och monetära frågor anta ovan nämnda åtgärder ⁽⁵⁾.

II. UPPDATERINGENS OMFATTNING

Följande ekonomiska kriterier ska revideras:

- Det enhetliga basbeloppet för vite ⁽⁶⁾, som för närvarande ligger på 650 euro per dag, ska justeras för att ta hänsyn till inflationen.
- Det enhetliga basbeloppet för standardbeloppet ⁽⁷⁾, som för närvarande ligger på 220 euro per dag, ska justeras för att ta hänsyn till inflationen.
- Den särskilda "n"-faktorn ⁽⁸⁾, som ska revideras i enlighet med den berörda medlemsstatens BNP med hänsyn till antalet röster i rådet. Faktorn "n" är densamma för beräkning av standardbelopp och dagligt vite.

⁽¹⁾ SEK(2005) 1658, EUT C 126, 7.6.2007, s. 15.

⁽²⁾ SEK(2010) 923/3. Detta meddelande har uppdaterats år 2011 (SEK(2011) 1024 final), 2012 (C(2012) 6106 final) och 2013 (C(2013) 8101 final) i samband med den årliga anpassningen av ekonomiska uppgifter.

⁽³⁾ I enlighet med de allmänna reglerna i meddelandena från 2005 och 2010.

⁽⁴⁾ BNP-deflatorn används som ett mått på inflationen. De enhetliga beloppen för standardbelopp och vite är avrundade till närmaste multipl av tio. De lägsta standardbeloppen är avrundade till närmaste tusental. Faktorn "n" avrundas till två decimaler.

⁽⁵⁾ Bemyndigande av den 13 december 2005 för antagande av beslut om att uppdatera vissa uppgifter som används för att beräkna standardbelopp och vite enligt kommissionens politik om tillämpningen av artikel 228 i EG-fördraget. SEK(2005) 1616.

⁽⁶⁾ Det enhetliga basbeloppet för dagligt vite definieras som det fasta grundbelopp på vilket vissa multiplikatorer tillämpas. Multiplikatorerna är koefficienterna för överträdelsens allvar och varaktighet och den särskilda "n"-faktorn för den berörda medlemsstaten som ska tillämpas för beräkning av ett dagligt vite.

⁽⁷⁾ Basbeloppet ska användas vid beräkningen av standardbeloppet. När det gäller artikel 260.2 i EUF-fördraget får man fram standardbeloppet genom att multiplicera ett dagligt standardbelopp (som man får fram genom att multiplicera basbeloppet för standardbeloppet med koefficienten för överträdelsens allvar och sedan multiplicera produkten av detta med den särskilda "n"-faktorn) med antalet dagar överträdelsen pågått mellan dagen för den första domen och det datum då överträdelsen upphör eller den dag då en dom enligt artikel 260.2 i EUF-fördraget meddelas. När det gäller artikel 260.3 i EUF-fördraget får man, i enlighet med punkt 28 i kommissionens meddelande om tillämpningen av artikel 260.3 i EUF-fördraget (SEK(2010) 1371 slutlig, EUT C 12, 15.1.2011, s. 1), fram standardbeloppet genom att multiplicera ett dagligt standardbelopp (som man får fram genom att multiplicera basbeloppet för standardbeloppet med koefficienten för överträdelsens allvar och sedan multiplicera produkten av detta med den särskilda faktorn "n") med antalet dagar från den dag då tidsfristen för införlivande enligt direktivet gick ut till den dag då den första domen enligt artiklarna 258 och 260.3 i EUF-fördraget meddelas. Det (dagliga) standardbeloppet kommer att föreslås av kommissionen, om produkten av ovannämnda beräkning överskrider det minsta fasta standardbeloppet.

⁽⁸⁾ Den särskilda "n"-faktorn tar hänsyn till vilken betalningskapacitet medlemsstaterna har (BNP) och till antalet röster som de har i rådet.

— Det minsta standardbeloppet ⁽¹⁾ ska justeras för att ta hänsyn till inflationen.

III. UPPDATERINGAR

Kommissionen kommer att tillämpa följande uppdaterade siffror för att beräkna de ekonomiska sanktionerna (standardbelopp eller vite) när den väcker talan vid domstolen enligt artikel 260.2 och 260.3 i EUF-fördraget:

1. Basbeloppet för beräkning av vite fastställs till **660 euro** per dag.
2. Basbeloppet för standardbeloppet fastställs till **220 euro** per dag.
3. Den särskilda "n"-faktorn och det minsta standardbeloppet (i euro) för EU:s 28 medlemsstater ska vara följande:

	Särskild "n"-faktor	Minsta standardbelopp (1 000 EUR)
Belgien	5,13	2 829
Bulgarien	1,53	844
Tjeckien	3,27	1 803
Danmark	3,16	1 743
Tyskland	21,22	11 703
Estland	0,64	353
Irland	2,59	1 428
Grekland	3,68	2 030
Spanien	12,72	7 015
Frankrike	18,53	10 219
Kroatien	1,33	733
Italien	16,27	8 973
Cypern	0,64	353
Lettland	0,72	397
Litauen	1,16	640
Luxemburg	1,00	552
Ungern	2,60	1 434
Malta	0,35	193
Nederländerna	6,74	3 717
Österrike	4,23	2 333
Polen	7,75	4 274
Portugal	3,40	1 875

⁽¹⁾ Det minsta standardbeloppet fastställs för varje medlemsstat enligt den särskilda "n"-faktorn. Det minsta standardbeloppet kommer att föreslås domstolen om de totala dagliga standardbeloppen inte överstiger det minsta standardbeloppet.

	Särskild "n"-faktor	Minsta standardbelopp (1 000 EUR)
Rumänien	3,28	1 809
Slovenien	0,91	502
Slovakien	1,70	938
Finland	2,80	1 544
Sverige	4,87	2 686
Förenade kungariket	18,02	9 938

4. Kommissionen kommer att tillämpa de uppdaterade uppgifterna på de beslut om att väcka talan vid domstolen i enlighet med artikel 260 i EUF-fördraget som den fattar från och med antagandet av detta meddelande.
-